

EL LLaurADOR I LA DESTRAL

destral

apesarat

A un llaurador li va caure la seua destral en un riu, i apesarat es va posar a plorar.

L'esperit de les aigües es va compadir d'ell i li va preguntar, presentant-li una destral d'or:

- És aquesta la teua destral?

El llaurador va respondre:

- No, no és la meua.

L'esperit de les aigües li va presentar una destral de plata.

- Tampoc és aquesta- va dir el llaurador.

Llavors l'esperit de les aigües li va presentar la seua pròpia destral, que era de ferro.

Veient-la el llaurador va exclamar:

- Aquesta és la meua!

Per a recompensar-ho per la seua honradesa, l'esperit de les aigües li va donar les tres destrals.

De retorn a la seua casa, el llaurador va mostrar el seu regal, contant la seua aventura als seus amics.

Un d'ells va voler provar sort; va ser a la riba del riu, va deixar caure la seua destrat i va esclafir a plorar.

L'esperit de les aigües li va presentar una destrat d'or i li va preguntar :

- És aquesta la teua destrat?

El llaurador, ple d'alegria va respondre:

- Sí, sí, és la meua.

L'esperit no li va donar la destrat d'or ni la seua de ferro, com a càstig de la seua mentida.

ACTIVITATS

 Què li va caure al llaurador al riu?

☐ Una destrat d'or.

☐ Una destrat de plata.

☐ Una destrat de ferro.

 Per què li va donar l'esperit de les aigües les tres destrats?

☐ Perquè plorava molt.

☐ Perquè va ser honrat i va dir la veritat.

☐ Perquè las tenia repetides.